

FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling - Offentlig høring om en revision af den europæiske konsensus om udvikling

Felter med en * skal udfyldes.

1) Indledning

Året 2015 markerede en strategisk milepæl for den globale styring, udryddelsen af fattigdom og bæredygtig udvikling. Det var målarret for FN's årtusindudviklingsmål og tidspunktet til at reflektere over de fremskridt, der hidtil er gjort, og de udfordringer, vi står over for i forbindelse med de uafklarede spørgsmål. I 2015 blev der også afholdt en række skelsættende internationale topmøder og konferencer ([Sendairammen for katastroforebyggelse 2015-2030](#), [Addis Ababa-handlingsplanen](#), [2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling](#) og COP 21 [Parisaf-talen](#) under FN's rammekonvention om klimaændringer), som tilsammen har ændret den måde, det internationale samfund, herunder EU, i de næste mange år skal arbejde på for at sikre bæredygtig udvikling og udrydde fattigdom.

Især - og i modsætning til årtusindudviklingsmålene - er 2030-dagsordenen, herunder dens 17 mål for bæredygtig udvikling, en universel dagsorden, der gælder for alle lande. Den afspejler mange centrale europæiske værdier og interesser og opstiller en international ramme for håndtering af globale udfordringer som f.eks. klimaændringer. EU's reaktion på 2030-dagsordenen består i at gå videre på en række måder:

- For det første bebudes der i [Kommissionens arbejdsprogram for 2016](#), som en del af EU's bestræbelser på at gennemføre 2030-dagsordenen, et initiativ vedrørende de næste skridt hen imod en bæredygtig europæisk fremtid, hvor det skal forklares, hvordan EU vil bidrage til at nå målene for bæredygtig udvikling, med en oversigt over de interne og eksterne aspekter af de EU-politikker, der bidrager til gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling.
- For det andet vil den højtstående repræsentant fremlægge [EU's globale strategi for udenrigs- og sikkerhedspolitikken](#), som forventes at danne rammen om de forskellige eksterne EU-politikker, der bidrager til den globale vision for en mere stabil, fremgangsrig og sikker verden. Den bør indeholde den strategiske kurs for alle EU's eksterne foranstaltninger og vil som sådan bidrage til at styre EU's gennemførelse af 2030-dagsordenen i EU's optræden udadtil.
- For det tredje vil EU revidere sin politik for udviklingssamarbejde. De eksisterende overordnede politikdokumenter (herunder [den europæiske konsensus om udvikling fra 2005](#) og [dagsordenen for forandring fra 2011](#)) er i øjeblikket centreret omkring årtusindudviklingsmålene og skal tilpasses for at tage hensyn til 2030-dagsordenen. Denne undersøgelse vil i betragtning af dens direkte relevans for EU's generelle forbindelser med udviklingslandene blive gennemført i fuld overensstemmelse med det igangværende arbejde vedrørende fremtiden for partnerskabet mellem EU og medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet inden for en post-[Cotonou](#)-ramme.

Synspunkterne fra høringen vil blive lagt til grund for det videre forløb for ovennævnte initiativer og navnlig revisionen af den europæiske konsensus om udvikling og andre eksterne aspekter i gennemførelsen af 2030-dagsordenen. I denne høring vil vi gerne høre din mening om, **hvordan udviklingspolitikken inden for rammerne af EU's optræden udadtil, som fastlagt i Lissabontraktaten**, bør justeres efter de skelsættende topmøder og konferencer i 2015 og også til de hurtige forandringer, der sker i verden.

Svarene kan omfatte synspunkter, som kun gælder for EU's institutioner, eller for både EU og dets medlemsstater — det ville være en hjælp, hvis du præciserer dette i dit svar. Denne offentlige høring vil vare 12 uger fra den 30. maj 2016 til den 21. august 2016. I november 2016 offentliggøres der en kort sammenfatning og analyse af alle høringsbidrag, og alle individuelle bidrag vil også blive offentliggjort på høringswebstedet (medmindre deltagerne anmoder om, at deres bidrag ikke offentliggøres).

2) Oplysninger om deltagerne

- * 2.1 Modtagne besvarelser, herunder dit navn, kan blive offentliggjort på Kommissionens websted. Angiv dit ønske med hensyn til offentliggørelsen af din besvarelse.

Bemærk, at uanset den valgte løsning kan dit bidrag gøres til genstand for en anmodning om aktindsigt i dokumenter i henhold til [forordning \(EF\) nr. 1049/2001](#) om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter. I så fald vil anmodningen blive vurderet på grundlag af de betingelser, der er fastsat i forordningen, og i overensstemmelse med de gældende [dat](#) [abeskyttelsesregler](#).

- ☐ Mi bidrag må offentliggøres, men kun anonymt; jeg erklærer, at intet deri er underlagt ophavsretlige begrænsninger, som forhindrer offentliggørelsen
- ☐ Mit bidrag må ikke offentliggøres
- ☒ Mit bidrag må offentliggøres under det angivne navn; jeg erklærer, at intet deri er underlagt ophavsretlige begrænsninger, som forhindrer offentliggørelsen

- * 2.2 Er du registreret i EU's åbenhedsregister?

Bemærk: Organisationer, netværk, platforme eller selvstændige, der deltager i aktiviteter med sigte på at påvirke EU's beslutningsproces, forventes at lade sig registrere i åbenhedsregistret. I forbindelse med analysen af svarene på en høring, vil bidrag fra respondenter, som vælger ikke at lade sig registrere, blive behandlet som individuelle bidrag (medmindre bidragyderne er anerkendt som repræsentative aktører på grundlag af traktatbestemmelser, den europæiske sociale dialog, art. 154-155 i TEUF).

- ☒ Ja
- ☐ Nej

- * 2.2.1 I bekræftende fald under hvilket registreringsnummer?

060548614738-87

- * 2.3 Navn (enhed eller enkeltperson, der handler på egne vegne)

Globalt Fokus

2.5 Hvilken type interessepart er du?

- ☐ Statslig institution/offentlig forvaltning
- ☐ Universitet/akademisk organisation
- ☒ Civilsamfund (herunder ikke-statslig organisation, specialiseret politisk organisation, tænketank)
- ☐ International organisation
- ☐ Den private sektor eller privat virksomhed
- ☐ Borger/privatperson
- ☐ Andet

2.6 Angiv nærmere

Civilsamfundsorganisation

* 2.7 Hvor har du bopæl (hvis du svarer som privatperson), eller hvor har din organisation hovedsæde (hvis du svarer på vegne af en organisation)?

- ☒ I en af de 28 EU-medlemsstater
- ☐ Andet

2.8 Angiv nærmere

Danmark

3) Kontekst: hvorfor der er behov for en ændring

EU og dets medlemsstater er fast besluttet på at gennemføre 2030-dagsordenen gennem interne og eksterne tiltag samt bidrage til en vellykket gennemførelse af Parisaftalen om klimaændringer, da der er stærke indbyrdes sammenhænge. I den sammenhæng bør der i vores politikker tages hensyn til de ændrede globale forhold og tendenser, så det sikres, at de fortsat er hensigtsmæssige helt frem til 2030.

Den globale situation har ændret sig betydeligt siden vedtagelsen af årtusindudviklingsmålene. Selv om der er gjort meget og mere end en milliard mennesker er kommet ud af ekstrem fattigdom siden 1990, er der stadig store udfordringer, samtidig med at der dukker nye op. På globalt plan er der stadig mere end 800 mio. mennesker, som lever for under 1,25 USD om dagen. Verden over ser man konflikter og humanitære og sikkerhedsmæssige spændinger, komplekse humanitære og globale sundhedsmæssige kriser, forringelser af menneskerettighederne, miljøforringelser, ressourceknaphed, urbanisering og migration. Migrationsstrømmene i hele verden vil fortsat få store virkninger og indebære både risici og muligheder. EU er nødt til at tage fat om globale sikkerhedsudfordringer, herunder bekæmpelse af de grundlæggende årsager til konflikter og ustabilitet, og bekæmpelse af voldelig ekstremisme. Klimaændringerne kan fortsat give stadig større problemer og i alvorlig grad undergrave fremskridtene. Nogle af de vigtige ændringer er de demografiske tendenser, en ny fordeling af velstand og magt både mellem og inden for de enkelte lande, den fortsatte globalisering af økonomier og værdikæder, den geografiske udbredelse af fattigdom og stadig flere aktører, der arbejder med udvikling. Ifølge visse fremskrivninger vil fremtiden også byde på betydelige udfordringer (f.eks. en fortsat urbanisering af hidtil uset omfang og andre demografiske udfordringer, bl.a. aldrende samfund for nogles vedkommende og eventuelle demografiske fordele for andre). Der vil fortsat blive fokuseret på et demokratisk, stabilt og fremgangsrigt naboskabsområde. Ved en revision af EU's udviklingspolitik bør der tages hensyn til disse tendenser (plus foregribelse af dem, der kommer til at spille en central rolle i fremtiden), samtidig med at man fortsat primært fokuserer på at udrydde fattigdom og afslutte det arbejde, der blev igangsat med årtusindudviklingsmålene.

Endelig skal EU's konsensus også tilpasses til Lissabontraktaten, hvori det fastsættes, at alle politikker i tilknytning til foranstaltninger udadtil skal gennemføres inden for de rammer og de principper og mål, der er fastlagt i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union. Især er det afgørende, at der er sammenhæng mellem de forskellige dele af EU's foranstaltninger udadtil og mellem de eksterne og interne politikker.

EU vil skulle håndtere disse nye globale udfordringer, hvoraf mange kræver en samordnet politisk indsats på nationalt, regionalt og globalt plan. 2030-dagsordenen udgør en ramme, som kan hjælpe os i disse bestræbelser.

3.1 Der er en række vigtige globale tendenser (f.eks. skiftende geografi og dybden af fattigdommen; udfordringer i forbindelse med klimaændringer samt politiske, økonomiske, sociale, demografiske, sikkerhedsmæssige, miljømæssige eller teknologiske udfordringer), som vil påvirke den fremtidige udvikling og gennemførelsen af 2030-dagsordenen. Hvilke er efter din opfattelse de vigtigste?

De globale udfordringer Kommissionen har beskrevet er forbundne med hinanden og mange andre. I Globalt Fokus vil vi derfor nødtigt vælge imellem dem, men i stedet opfordre Kommissionen til at arbejde for fuld implementering af alle internationale aftaler. Her er det naturligvis nødvendigt at Kommissionen efterlever principperne om en rettighedsbaseret tilgang til udvikling, fokus på bekæmpelse af fattigdom, ulighed og klimaforandringer, samt princippet om 'leave no-one behind', som indskrevet i aftalen om Agenda 2030.

Som Agenda 2030 har vist, sker udvikling ikke i et vakuum. Målene er gensidigt afhængige, intet mål er opnået før det er opnået for alle og ingen mål kan nås uden fremskridt på opfyldelsen af andre mål. Globalt Fokus ser gerne en mulighed for at samtænke det humanitære- og det mere langsigtede udviklingsmæssige.

Civilsamfundet er under pres i hele verden. Råderummet indskrænkes ved økonomiske besparelser, over at slå tvivl om retten til at strejke, forsamlingsfrihed og andet til mere ekstreme former for indskrænkning af råderum, såsom vold og sågar mord på aktivister. Et frit og stærkt civilsamfund er en forudsætning for implementeringen af Agenda 2030 og er noget EU bør have som en prioritet i udviklingsbistanden og i sine interne og eksterne politikker.

3.2 Hvordan bør man i EU's politikker og udviklingspolitik i særdeleshed bedre udnytte mulighederne og minimere de negative aspekter af den tendens, du har anført som svar på det forudgående spørgsmål?

For at opnå Agenda 2030 er det nødvendigt at samtænke unionens interne politikker og eksterne politikker. Fuld politikkohærens for udvikling er nødvendigt. For at opnå bæredygtig udvikling for alle, ikke kun de rigeste, bør unionen se på alle politikområder, herunder handel, landbrug, udvikling, udenrigs, sikkerhed, migration og interne markedspolitikker.

4) Prioriteter for vores fremtidige indsats: hvad vi skal gøre

Gennemførelsen af 2030-dagsordenen vil kræve en vedholdende EU-indsats for at fremme en mere retfærdig verden, herunder et stærkt fokus på behovet for at håndtere spørgsmålene om ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status. Der skal især lægges vægt på fred, inklusion, lighed og god forvaltning, herunder demokrati, ansvarlighed, retsstat, menneskerettigheder og ikke-diskrimination. 2030-dagsordenen kræver også, at man anerkender den tætte indbyrdes forbindelse mellem fattigdom, sociale spørgsmål, økonomisk omstilling, klimaændringer og miljøspørgsmål.

For at opnå udryddelse af fattigdom vil der i EU's udviklingspolitik skulle tages højde for de demografiske og miljømæssige tendenser, herunder udfordringer i forbindelse med klimaændringer, samtidig med at indsatsen koncentrerer sig om de mindst udviklede lande og skrøbelige stater. EU vil også skulle styrke sin tilgang til svagheder og konflikter, fremme modstandsdygtighed og sikkerhed (da en stadig større andel af verdens fattige forventes at leve i ustabile og konfliktramte stater), beskytte globale offentlige goder og opretholde ressourcegrundlaget som en forudsætning for bæredygtig vækst. Vi skal via vores udviklingspolitik også tage fat om fred og sikkerhed, herunder reform af sikkerhedssektoren, samt de risici og muligheder, der er forbundet med migrationsstrømmene. Et af de afgørende elementer i 2030-dagsordenen vil være at tackle de sociale og økonomiske uligheder (både inden for og mellem de enkelte lande) og problemerne vedrørende miljøforringelse og klimaændringer. Jobskabelsen vil være en stor udfordring, hvori den private sektor vil skulle spille en aktiv rolle. For at få gennemført årtusindudviklingsmålene skal vi identificere og nå de personer i verden, som stadig ikke drager fordel af fremskridtene, for at sikre, at ingen lades i stikken.

Hvis der skal opnås varige resultater, skal EU's udviklingspolitik fremme både omstilling og inklusiv og bæredygtig vækst. Drivkræfter for inklusiv og bæredygtig vækst, såsom menneskelig udvikling, vedvarende energi, bæredygtigt landbrug og fiskeri og sunde og modstandsdygtige have, bør udgøre et vigtigt element i vores bestræbelser for at gennemføre den nye dagsorden, på samme måde som indsatsen for at bekæmpe sult og underernæring. Gennemførelsen af 2030-dagsordenen vil kræve en flerdimensionel og integreret tilgang til menneskelig udvikling. Den vil også kræve, at vi fremmer ændringsvektorer som f.eks. bæredygtig byudvikling og hensigtsmæssig anvendelse af informations- og kommunikationsteknologi. Vi skal i vores udviklingspolitik være engagerede og finde nye måder at samarbejde med erhvervslivet for at opnå bæredygtig og inklusiv vækst, industrialisering og innovation. Gennemførelsen af 2030-dagsordenen vil også kræve samarbejde med partnerlande og -regioner om videnskab, teknologi og innovation. EU vil i alle aspekter af sine foranstaltninger udadtil skulle sikre, at de forskellige tilgange, bl.a. i forbindelse med udviklingssamarbejde, bidrager til at nå 2030-dagsordenens mål for bæredygtig udvikling, og at vi intensiverer indsatsen for at øge den fortsatte sammenhæng mellem vores politikker og vores interne og eksterne foranstaltninger.

4.1 Hvordan kan EU bedre håndtere sammenhænge mellem opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling, Parisaftalen om klimaændringer og andre udfordringer i forbindelse med global bæredygtig udvikling?

Agenda 2030 og Parisaftalen er gensidigt afhængige aftaler. EU kan med fordel behandle implementeringen af dem som sådan. Truslen fra klimaforandringer kan ikke stoppes uden investeringer i klimatilpasning og modvirkning. Samtidig er klimaforandringer og klimarelaterede katastrofer, såsom tørke og oversvømmelser, blandt de største trusler mod udvikling. Klimaforandringer vil ramme verdens fattigste og mest udsatte hårdest. Derfor går bekæmpelse af fattigdom og ulighed hånd i hånd med bekæmpelse af klimaforandringer. Som den største donor i verden har EU derfor en enorm rolle at spille i finansiering af udvikling i fattige lande, og i høj grad også i det forbillede det vil være, hvis EU formår at gøre sin egen energiproduktion og -forbrug til bæredygtig.

4.2 Hvordan kan EU styrke en afbalanceret integrering af de økonomiske, sociale og miljømæssige dimensioner af bæredygtig udvikling i de interne og eksterne politikker og navnlig i sin udviklingspolitik?

4.3 Hvad er de vigtigste ændringer, du gerne vil se i EU's udviklingspolitiske rammer?

4.4 På hvilke af de ovennævnte områder forventer du at se en større sammenhæng mellem udviklingspolitikken og andre områder af EU's foranstaltninger udadtil i forbindelse med gennemførelsen af 2030-dagsordenen?

4.5 På hvilke områder har EU størst merværdi som udviklingspartner (f.eks. aspekter af udviklingspolitik, dialog eller gennemførelse, eller kategori af lande)?

4.6 Hvordan kan EU yderligere forbedre sin udviklingspolitik for bedre at tackle ulighed — også mellem kønnene — i forbindelse med gennemførelsen af 2030-dagsordenen?

4.7 Hvordan kan EU's udviklingspolitik i højere grad medvirke til at øge menneskers sikkerhed?

Hvordan kan EU's udviklingspolitik bidrage dels til at tackle de grundlæggende årsager til konflikter og skrøbelighed, dels til at opnå større sikkerhed og robusthed i alle de lande, hvor vi arbejder?

4.8 Hvordan kan man i en revideret konsensus om udvikling i højere grad udnytte de muligheder, der er knyttet til migration, mindske de negative aspekter af irregulær migration for gennemførelsen af 2030-dagsordenen og bedre tackle de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse?

5) Gennemførelsesmidler: hvordan når vi vores mål?

Det universalprincip, som ligger til grund for 2030-dagsordenen, vil kræve en differentieret tilgang til samarbejdet med de forskellige lande på alle udviklingstrin. Offentlig udviklingsbistand vil fortsat spille en vigtig rolle i det generelle finansieringsmix for de lande, der har de største behov (især de mindst udviklede lande). EU og dets medlemsstater bør fortsætte med at gøre fremskridt hen imod opfyldelsen af deres forpligtelser. I alle landene skal der i vores udviklingssamarbejde dog tages hensyn til andre finansieringskilder, herunder mobilisering af andre finansieringskilder (ikke-officiel udviklingsbistand) til fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling. Gennemførelsen af 2030-dagsordenen betyder, at vores arbejde med at hjælpe landene med at øge deres egne ressourcer (mobilisering af indenlandske ressourcer), tilvejebringelse af handelsstøtte, blanding* og gennemførelse af partnerskaber med den private sektor bør være prioriterede fokusområder. Addis Ababa-handlingsplanen, som udgør en integreret del af 2030-dagsordenen, danner grundlag for vores indsats, herunder vores arbejde med at støtte de rette gunstige rammebetingelser for bæredygtig udvikling i vores partnerlande. Gennemførelsen af 2030-dagsordenen og Parisaftalen om klimaændringer under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer bør koordineres nøje, da der er stærke indbyrdes sammenhænge. Samarbejdet med mellemindkomstlandene, navnlig de nye vækstøkonomier, vil være vigtigt for gennemførelsen af 2030-dagsordenen i betragtning af den rolle, de kan spille i arbejdet med at fremme globale offentlige goder, det, de selv kan opnå i deres respektive lande i forbindelse med fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling, og det gode eksempel, de kan vise i deres regioner, samt deres rolle i regionale processer. Her kan differentierede partnerskaber spille en vigtig rolle (f. eks. forskellige former for politiske, økonomiske og finansielle investeringer samt samarbejde inden for videnskab, teknologi og innovation). Der skal også udvises særlig opmærksomhed om og fokuseres på de mindst udviklede lande, således som det fremgår af Addis Abeba-handlingsplanen.

EU's gennemførelse af 2030-dagsordenen giver mulighed for at styrke sammenhængen mellem de forskellige områder af EU's foranstaltninger udadtil og mellem disse og andre EU-politikker (som anført i Lissabontraktaten og i [EU's samlede tilgang til eksterne konflikter og kriser](#)). EU vil fortsat søge at opnå [udviklingsvenlig politikkohærens](#) som et centralt bidrag til de kollektive bestræbelser hen imod bredere politikkohærens for bæredygtig udvikling. EU skal i sine foranstaltninger udadtil overveje, hvordan vi kan benytte alle de disponible politikker, redskaber og instrumenter på en sammenhængende måde i tråd med 2030-dagsordenens integrerede karakter.

* Kombination af EU-tilskud med lån eller kapital fra offentlige og private investorer med henblik på at mobilisere yderligere midler.

5.1 Hvordan kan EU's politikker og især EU's udviklingspolitik bidrage til at mobilisere og optimere virkningerne af det voksende udbud af finansieringsmidler til bæredygtig udvikling, navnlig fra den private sektor?

Det voksende udbud af finansieringsmidler til bæredygtig udvikling, særligt fra den private sektor er en udfordring, da finansieringen ikke er stabil og den er ikke fokuseret på de fattigste og mest marginaliserede. Som nævnt i den tidligere European Consensus on Development fra 2005, bør bistandseffektiviseringsforpligtelserne også gælde privatsektorbistand.

EU's politikker bør sikre gunstige rammevilkår for etiske investeringsfonde, som sikrer at investeringerne ikke går ud over de svageste lande, men tværtimod gavner fælles goder.

Bistanden og særligt civilsamfundsbianden gavner bl.a. stabilitet, demokrati, anti-korruption - alle emner som privatsektoren ønsker for at være villige til at investere.

Finansiering af udvikling bør baseres på internationale principper og forpligtelser fra bl.a. Paris principperne og bistandseffektivisering, Monterrey Consensus, Doha deklARATIONEN, Accra Agenda for Action, Busan Partnership for Effective Development Cooperation, Addis Ababa Action Agenda, Bali principperne og Rio konventionerne. Vi vil gerne opfordre til at Kommissionen støtter større fremskridt i implementeringen af disse.

Principperne i FN's retningslinjer for menneskerettigheder og erhverv (UNGP), som slår fast at virksomheder har et ansvar for at respektere menneskerettighederne og at staten er forpligtet til at sikre, at dette ansvar overholdes, bør opretholdes og integreres i alle Danmarks initiativer på området. Det er derfor positivt at disse er eksplicit nævnt i afsnit 6.1. For at udfolde dette bør der indføres krav om og vejledning i hvordan samarbejdspartnere lever op til FNs retningslinjer for menneskerettigheder og erhverv (herunder kravet om nødvendig omhu/due diligence-princippet) når virksomheder modtager støtte til erhvervsfremmende aktiviteter i udviklingslandene.

Dette skiftende fokus kræver nye tilgange for standarder, styring og resultatmåling for Udenrigsministeriet såfremt de udviklingspolitiske målsætninger skal indfries og bistanden anvendes så effektivt som muligt.

Det er essentielt at sikre finansiell additionalitet, når private investeringer understøttes af offentlige midler; dvs. en vurdering af, hvorvidt den private investering ville være sket uden indblanding af bistandsmidler.

5.2 I betragtning af udviklingen i de andre finansieringskilder, der er til rådighed, og EU's forpligtelser til at yde officiel udviklingsbistand (f.eks. Rådets konklusioner af 26. maj 2015 om ["Et nyt globalt partnerskab for fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling efter 2015"](#), bl.a. punkt 32 og 33), hvordan og hvor bør EU da anvende sin officielle udviklingsbistand både strategisk og for at opnå de største virkninger?

Udviklingsbistand bør bruges til at bekæmpe fattigdom og ulighed blandt verdens fattigste og mest marginaliserede samt at fremme alle folks rettigheder. Udviklingsbistand bør derfor ikke bruges i EUs medlemslande på finansiering af flygtningemodtagelse. EU bør tage sin andel af flygtninge, være solidariske med sine naboer og støtte op i nærområder til konflikter uden at det går ud over bistanden til verdens fattigste.

5.3 Hvordan kan EU bedre hjælpe partnerlandene med at anvende deres egne ressourcer til fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling?

5.4 Hvilken form for differentierede partnerskaber kan man forestille sig i betragtning af mellemindekomstlandenes betydning for gennemførelsen af 2030-dagsordenen?

5.5 På baggrund af de hidtidige erfaringer med at tage hensyn til udviklingssamarbejdet i gennemførelsen af EU-politikker, som vil kunne berøre udviklingslandene (f.eks. [EU-rapporten fra 2015 om udviklingsvenlig politikkoherens](#)), hvordan bør EU da optrappe sine bestræbelser for at opnå udviklingsvenlig politikkoherens som et afgørende bidrag til den kollektive indsats for at opnå politikkoherens for bæredygtig udvikling? Hvordan kan vi være med til at sikre, at politikkerne i udviklingslandene og på internationalt plan bidrager til prioriteterne for bæredygtig udvikling på en koherent måde?

Politikkoherens for bæredygtig udvikling (PCSD) er en vigtig middel til at implementere Agenda 2030. Både i EUs interne- og eksterne politikker skal PCSD implementeres, hvis EU skal efterleve sine egne krav, som indskrevet i Lissabon traktatens artikel 208. PCSD er en forudsætning for implementering af Agenda 2030. Der er et stort behov for at EUs konsekvensanalyser tager højde for lovgivningens konsekvenser for tredjelande. Dette sker i al for lille grad i øjeblikket. EU bør forpligte sig til at afbøde potentielle negative konsekvenser af lovgivningen. EU bør forbedre monitoreringen af PCSD – også af eksisterende lovgivning.

EU kan støtte op om lokale civilsamfunds inddragelse og deltagelse, demokrati og velfungerende retssystemer, så EUs partnerlande bliver hjulpet til at sikre PCSD i egne politikker.

6) Aktørerne: hvordan vi kan samarbejde

Et vigtigt element i den nye dagsorden er, at alle regeringer i både de udviklede lande og udviklingslandene vil skulle samarbejde med mange forskellige interesseparter (herunder den private sektor, civilsamfundet og forskningsinstitutioner), dels for at opnå større gennemsigtighed og inklusion i beslutningstagning, planlægning, levering af tjenesteydelser og overvågning, dels for at sikre synergi og komplementaritet.

EU skal fortsat samarbejde med andre parter og bidrage til en koordineret tilgang. I Addis Ababa-handlingsplanen fokuseres der på de nationale gennemførelsesplaner (herunder dertil knyttet finansiering og politiske rammer). EU's udviklingspolitik bør for at få størst mulige virkninger være baseret på en strategisk og omfattende strategi for hvert land, hvori der også tages hensyn til den landespecifikke kontekst.

Ved at gennemføre 2030-dagsordenen vil vores partnerlande bidrage til vores samlede engagement og dialog om udviklingssamarbejde med dem og vil således selv påvirke vores støtte til deres nationale bestræbelser. EU bør også hjælpe partnerlandene med at indføre de nødvendige politiske rammer, der kan bidrage til at udrydde fattigdom, tackle udfordringerne i forbindelse med bæredygtig udvikling og forbedre kohærensens i deres politikker.

Der skal på ny fokuseres på udviklingssamarbejdets kvalitet; det gælder bl.a. de tilsagn om bistands- og udviklingseffektivitet, der blev afgivet i Paris, Accra og Busan*, og arbejdet med det [globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde](#).

EU's opdaterede udviklingspolitik bør også indeholde en fælles vision som grundlag for EU's og medlemsstaternes udviklingssamarbejde og med forslag om, hvordan man yderligere kan forbedre koordinationen, komplementariteten og kohærensens mellem EU og medlemsstaterne. I den sammenhæng er det vigtigt at styrke den [fælles programmering](#). Arbejdsfordelingen mellem EU og medlemsstaterne skal forbedres for at mindske bistandsfragmenteringen og øge udviklingseffektiviteten.

* Se [Pariserklæringen om bistandseffektivitet og Accrahandlingsplanen](#) samt [Busanpartnerskabet for effektivt udviklingssamarbejde](#).

6.1 Hvordan bør EU styrke sine partnerskaber med civilsamfundet, fonde, erhvervslivet, parlamenter og lokale myndigheder og akademiske kredse for at støtte gennemførelsen af 2030-dagsordenen (herunder hele Addis Abeba-handlingsplanen) og Parisaftalen om klimaændringer?

Civilsamfundet har en uvurderlig rolle at spille i implementeringen af Agenda 2030. Civilsamfundet fungerer som vagthund overfor myndigheder, forsvaret demokratiet, sikrer deltagelse af befolkningen og når ud til de svageste og mest marginaliserede. EU bør derfor sikre civilsamfundets deltagelse i alle dele af lovgivningsapparatet. EU bør støtte lokale og internationale civilsamfundsorganisationer i EU og i partnerlande, og EU bør samtidig arbejde med partnerlandenes regeringer for at sikre at civilsamfundet har det nødvendige råderum til at udfylde sine funktioner.

6.2 Hvordan kan EU fremme den private sektors investeringer i bæredygtig udvikling?

6.3 Hvordan kan EU styrke forbindelserne vedrørende bæredygtig udvikling med andre lande, internationale finansielle institutioner, multilaterale udviklingsbanker, nye donorer og FN-systemet?

6.4 Hvordan kan EU bedst hjælpe partnerlandene med at udarbejde brede og inklusive nationale planer for gennemførelsen af 2030-dagsordenen?

6.5 Hvordan kan man bedst styrke og forbedre kohærens, komplementariteten og koordinationen mellem EU og medlemsstaterne, hvad angår deres støtte til at hjælpe partnerlandene med at opnå fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling?

6.6 Hvordan kan vi gøre EU's udviklingssamarbejde så effektivt som muligt, og hvordan kan vi arbejde sammen med alle parter for at nå dette mål?

6.7 Hvordan kan EU's fælles programmering gøres bedre, og hvordan kan erfaringerne herfra kobles sammen med andre EU-tiltag til støtte for landenes gennemførelse af 2030-dagsordenen?

7) Opfølgning

EU skal bidrage til den globale opfølgning og overvågning af gennemførelsen af 2030-dagsordenen, da det er afgørende at holde øje med fremskridtene på en systematisk og gennemskuelig måde. EU bidrager aktivt til oprettelsen af et system til overvågning af de bæredygtige udviklingsmål på globalt, regionalt og nationalt plan. Det vil i EU's udviklingspolitik være en vigtig prioritet at fremvise resultater og virkninger af indsatsen og øge gennemsigtigheden som led i den bredere indsats for at styrke ansvarlighed, opfølgning og overvågning på alle niveauer.

7.1 Hvordan kan EU styrke sin egen brug af dokumentation og analyser på bl.a. udviklingsområdet som input til den regelmæssige gennemgang af målene for bæredygtig udvikling, der forelægges for FN?

7.2 Hvordan kan EU bidrage til at sikre, at der udvises ansvarlighed af alle aktørerne i gennemførelsen af 2030-dagsordenen, herunder den private sektor? Hvordan kan EU anspore alle aktører til at følge en solid og effektiv tilgang til opfølgningen og overvågningen af 2030-dagsordenen?

7.3 Hvordan skal EU's udviklingssamarbejde afpasses efter partnerlandenes regelmæssige gennemgange af fremskridtene i retning af 2030-dagsordenen mål?

Contact

EuropeAid-CONSENSUS-CONSULTATION@ec.europa.eu
